

for Spørgsmaalet om Statsbanedriftens Forrentning i det hele taget, og derfor vil jeg gentage min Hensigt til den ærede Minister om i det hele at være saa varsom som mulig med at komme med ny Fartplaner og navnlig i dette Tilfælde at vise denne Hensynsfuldhed — som jeg ogsaa haaber han vil vise — over for denne Egn, som jeg her har tilladt mig at optræde som Talsmand for.

S. Sager: Det er blot et Par ganske korte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre. Det forekommer mig nemlig, at naar den ærede Minister tager Afstand fra de Betragtninger, jeg gjorde gældende i økonomisk Henseende, og den ærede Minister skyder sig ind under, at han ikke kunde gøre anderledes, og at der i Virkeligheden kun var begaaet ganske enkelte Fejl i Henseende til Byggeriet ved Statsbanerne, saa maa man altsaa slutte af den ærede Ministers Udtalelser, at man egentlig ikke maa gøre sig nogen Forventning om, at der vil ske en Forandring i Fremtiden. Det beklager jeg for saa vidt. Hvor velvillig den højtærede Minister saa end udtalte sig, forekommer det mig, at det kommer til at ligge ganske tydeligt i hans Ord, at der vel er begaaet Fejl ved Helsingør Station, men ikke videre. Jeg nævnte udtrykkelig ikke Helsingør Station; den har været for i sine Enkeltheder, men jeg har talt om Byggeriet i sin Almindelighed, og jeg vil tillade mig at hævde, at der er en stor Del Stationer foruden Helsingør Station, hvor man med Sandhed kan sige, at hvis man havde villet hjælpe sig med mindre, kunde man let have gjort det. Naar den højtærede Minister udtaler, at han kunde have Øyst til at bygge noget meget billigt, saa vil Rigsdagen maaſte imødesee et saadant Forsøg med Glæde og Forventning, men da maa der udtrykkelig tages en Forvaring lige over for mulige Forsøg fra Administrationens Side — thi den højtærede Minister bygger dog ikke selv — paa at vise, at den maaſte hverken kan eller vil bygge billigere, end den gør. Det er jo nemlig meget nemt for Administrationen at føre Bevis for, at man kan bygge billigt og slet, ligesom det jo ogsaa er nemt at vise, at man kan bygge baade dyrt og slet, men naar der ingen Vilje er til at bygge baade billigt og godt, inden for rimelige Grænser, ere alle Forsøg ganske ligegyldige. Naar den højtærede Minister jærlig bekæmpede den Sætning fra min Side, at ved et Aktiv som Statsbanerne burde man i det hele inden for visse Grænser sørge for, at en vis passende Rente kunde

opnaas, men at man saa maatte give Afkald paa de indirekte Fordele, som i saa høje Toner forlanges til enhver Tid, og som ogsaa bør spille en overordentlig stor Rolle navnlig i det kommunale Samkvem, saa vil jeg dertil bemærke, at der ligeledes maa være passende Grænser i modsat Retning; thi hvis man sætter de indirekte Fordele over alt, saa kommer man dertil, at Indtægten gaar ned til Null, eller endog saa til et positivt Tilskud. Men skal der tales om noget bestemt praktisk foreliggende, mener jeg rigtigt nok, at vi i Henseende til Taks-terne ere komne saa langt ned, at det kunde være passende, om man nu sagde Holdt lige over for adskillige Fordringer paa indirekte Fordele og igen lagde Vægt paa, at det store Aktiv, Jærnbannerne, gav en nogenlunde passende Rente. De ganske almindelige Udtalelser, som den højtærede Minister kom med, at de indirekte Fordele i mange Tilfælde maa sættes over Hensynet til de direkte Indtægter, skal jeg naturligvis ikke bestride. Med Hensyn til Skibsarten vil jeg indrømme den ærede Minister, at der ikke er vist Lufthensyn med Hensyn til mange af de Skibe, der ere byggede. Jeg talte nærmest om de private Dampskibe, og mine Udtalelser sigtede nærmest til, at man, naar der skal bygges en Dampfærge mellem Malmsø og Rjøbenhavn, da ikke vil lade sig forlede af de Typer, der ere anvendte andre Steder, til at udrette noget særligt luksuriøst, og det vilde jeg advare imod. Jeg omtalte ganske vist Dampfærgerne paa Routen Helsingør—Helsingborg; men paastaar ingenlunde, at den er saa særlig flot udstyret, men det forekommer mig, at naar der er Tale om Økonomi, skulde man nok paa en saa kort Tur have indrettet sig noget tarveligere. Jeg vil ingenlunde i det hele paastaar, at Skibene, f. Eks. dem, der gaa mellem Korsør og Nyborg og mellem Kalundborg og Syl-land, skulde være urimelig flot udstyrede.

Den yngre Ordfører (Meer-gaard): Jeg finder ikke Anledning til at forlænge Debatten synderligt; jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger, navnlig til den højtærede Minister. Ja, jeg skal først omtale, at det ærede Medlem fra Årsens (Bernsten), som i øvrigt erklærede sig enig i alt væsentligt med, hvad jeg havde udtalt, havde ønsket flere Meddelelser, og at jeg ved, at der er ikke saa Medlemmer her i Salen, der ere tilbøjelige til at dele hans Ønske. Jeg hører selv til dem. Vi have i det Flertal af Udvalget, hvortil jeg hører, ogsaa foreslaaet at gaa længere ned, men lad mig gentage det her, hvad der ogsaa er